

b a k i ş

Onu ilgilendiren fiyatların serbest olması, ücretlerin ise bastırılmasıdır.

Bugün yaşadığımız krizin temelinde yatan sorun güvensizlik. Sadece siyasal ve ekonomik alanlardaki güvensizlikten söz etmiyoruz. Toplumsal ve kültürel alanlara da egemen olan güvensizlikten söz ediyoruz. Toplumun çeşitli kesimlerinden insanlar ne kendilerine, ne başkalarına, ne de toplumsal yapıya ve devlete güveniyorlar.

Ekonomiye güvenmemek, ekonomik krizden çıkışı engelliyor. Güvensizlik, ilkel sermaye birikiminin can damarıdır. Güvensizlik koşullarında hortumlama, vurgun kolaylaşır, mafya türü oluşumlar boy gösterir. Kamu maliyesinin iç ve dış borca ödediği risk pirimi (faiz) çok yüksek boyutlara ulaşır.

Siyasal kadrolar özgüven eksikliğinden siyasal reformları gerçekleştiremiyor. 12 Eylül'ün dayattığı rejimden çıkıldığında kendilerinin ayakta kalamayacağını biliyorlar.

12 Eylül darbesi, temelinde Türkiye'yi uluslararası sermayeye açma sürecinin başarısı için atılmış önemli bir adımdır.

Uluslararası sermayenin dünyada daha etkin ve tüm kaynaklara hakim olmak istediği, günümüzde karşımıza globalleşme olarak çıkıyor. Söz konusu işlemler de Dünya Bankası ve Uluslararası Para Fonu tarafından gerçekleştiriliyor. Bu kuruluşların görevi, sermayenin istikrarlı ortamda serbest dolaşımını sağlamaktır. İstikrar sermayenin istediği zaman gelmesi istediği zaman gitmesi, ulusların kaynaklarına istediği zaman hakim olması anlamına geliyor. Bunu sağlayacak sistemin adıdır istikrar. Ülkenin yönetiminin demokrasi mi totaliter mi, militarist mi olduğu ilgilendirmeser sermayeyi.

Güçlü bir toplumsal muhalefet, etkili sivil toplum örgütleri, kamu yararının önde olduğu medya, kişi hak ve özgürlüklerinin anayasal güvence altında olduğu demokratik sosyal devletler, uluslararası sermayenin gelişmesi süreci, hareket alanı ve politikaları önündeki engellerdir.

Uygulanan sistemin tıkanması ve karar alma gücünü yitirmesi durumunda, uluslararası sermaye bu kararları alacak yeni mekanizmalarını devreye sokar. Bazen açık, bazen kapalı, yönetim değişiklikleri bir anda oluşur. Yeni oluşan bu süreçte uluslararası sermaye hareket alanını genişletir. Kendine yönelik ayrıcalıkları meşrulaştırır. Bu, Türkiye'de de karşımıza çıkan bir süreçtir. Bugün geldiğimiz önemli nokta, uluslararası sermayenin kamunun elinde bulunan, karlılığı yüksek alanlara girememesinden doğan tıkanıklığın yaşanmasıdır. Bu tıkanıklığı aşabilmek yeni bir sürecin başlaması ile olanaklıdır.

Karşımıza yeni bir model ve isim çıkıyor. Bugün İMF ve Dünya Bankası'nın onayından geçen üç yıllık istikrar programı, ülke insanının yüzde 90'ını yüzde 60 daha yoksulluğa mahkum etti.

Ülkenin tüm kaynaklarını uluslararası sermayeye bırakacak bir programın çalışmaları sürdürülüyor. Söz konusu programda üretimi artıracak, ulusal sermayeyi güçlendirecek, gelir dağılımı ve sosyal adaleti sağlayacak unsurların bulunmama-acağı açık.

Ülkemiz bu krizi halkın yüzde 90'ının daha da yoksullaşması pahasına açacak. Şüphesiz bu durum bizi krize sokanların umurunda olmayacak.

Ulu Demirci